

Csu Fu is elköltözött...

T. Gy. emlékére

A tó tükrén nélküle épül
az aranyhíd.
A pincében
hézagosodnak a
kiszáradt hordók
dongái
és elhomályosul a cella
üvegablaka.
S míg az őszi víz partján
sárgul a nádas,
a két oszlop közt
látni,
hogy a tőkék fölött
még borzol a fény,
és a cserszömörce
kibontja vattás
virágait
de a dőlt
szőlőkarók
és az elvadult
mandulafák
korhadttörzse
az elmúlást
idézik.

Mert a gazda már távol
és Csu Fu is elköltözött.
Drangalag
meredek lejtőin
elhalkulnak
a szavak
és elröppennek
a tiszta
álmok.